

SKLENĚNÉ NEBE

Z Blatin po cyklotrase 4340 seběhnu k nedalekému k Milovskému rybníku, jsou to necelé tři kilometry. Komu je horko, může se v rybníku vykoupat, od toho tady je. Žádné strachy z vodníků a rusalek, zdejší zelený mužík Haraburda nejraději vysedává na břehu, vsadím svůj hrneček na dušičky, že ho uvidíte i vy. Ale jinak všechna čest, rybník udržuje čistý, travnatá pláž je posekaná a taky pivo v místní restauraci chutná výtečně.

Kdybych neměla namířeno dál, možná bych si tady v kempu rozbila stan a dvě tři noci v Haraburdově společnosti pobyla. Jenže cesta je sotva v polovině, tak promiň, Haraburdo, já musím. Kolem meandrů řeky Svratky to mám, co by pilníkem dohodil do bývalé sklářské osady v Českých Milovech. Dnes je to část obce Křižánky, odkud jsem před pár hodinami vyrazila na dnešní pout. Ale byť jsme skoro u cíle, pořád to není konec. Ještě jsem vám nevyprávěla o té strašné katastrofě, která tu změnila všechno, všecičko. Ale k lepšímu!

